

IDEAS PARA HOMILÍA CON NENOS

27 xuño 2021

Xesús, con tocarte só un pouquiño con fe, sándasme

1. VER: Necesitamos estar cerca

- Neste tempo de pandemia que estamos vivindo a causa do Covid 19 botamos de menos a proximidade daqueles que queremos, darnos una aperta, expresar os noso sentimentos. A distancia social evítanos contaxios pero tamén mingua un pouco a nosa necesidade de darnos a mano, tocarnos, xogar en grupo, ser máis expresivos.

Que botades de menos neste tempo?

Que xestos fariades coa familia e os amigos?

2.XULGAR: Tocar cun pouquiño de fe

- No evanxeo de hoxe Xesús realiza dúas curacións. A 1ª, unha muller doente que toca o seu manto coa seguridade de quedar curada. Xesús cúraa e dille: ***“filla, a túa fe salvoute, queda curada da túa enfermidade”***. A 2ª, é a filla de Xairo que acaba de morrer. Xesús dille ao pai: ***“Non temas, basta que teñas fe”***. E á nena cúraa dicíndolle: ***“Nena, levántate”***.

Ver: Talita cumi: https://youtu.be/Q_xjzrtXY3c

QUE NOS QUERE DICIR?

- Xesús aparece sempre facendo milagres, traendo a salvación e a vida, devolvendo a saúde aos enfermos e a vida aos mortos. Xesús aposta pola vida, por unha vida digna, con calidade. Tamén o cristián leva nos seus xenes a ***defensa da vida, da saúde...*** Que equivocados os que cren que Deus nos manda a morte ou as enfermidades, Deus dános a vida. Recordemos o libro da Sabedoría: ***“Deus non fixo a morte, nin se compace***

*destruíndo os vivos". **Apostemos pola vida, polo san, saudable e sostible.***

- **Aquela muller doente, a hemorroisa, trata de tocar o manto de Xesús.** Esta muller ten fe en que, se toca a Xesús, el transmitiralle a curación, quedará curada. Ti e mais eu **necesitamos ter un pouquiño de fe** para que nos sande, nos perdoe, estimúlenos a amar e a cambiar. Que sería de nós sen fe? Seguramente tirásemos xa a toalla como tantos. Necesitamos da fe, **tocar o misterio do Amor de Deus** que nos envolve e nos impulsa. Tocar a Xesús e El fará o demais. Ten fe, unha fe máis profunda, máis firme. Pero, como aquela muller, unha multitude nos *"apertará"*, impedíndonos tocalo (non está de moda seguilo, nin ter fe).
- O xefe da sinagoga, Xairo *"botouse aos pés de **Xesús**"* para que a súa filla *"se cure e viva"*. Era un home de gran fe (*"basta que teñas fe"*). E Xesús obra o milagre. Hoxe pídenos Xesús que como Xairo nos botemos aos seus pés, que confiemos, aínda que tamén se rían de nós. E seguiranos dicindo *"**nena, levántate!**"*, como unha invitación a non quedarnos adormentados, a fixarnos nos pequenos milagres cotiáns, a descubrir a presenza de Deus en tantos xestos e situacións. **Que te ensina a fe destes personaxes?**

3.ACTUAR: Que non me falte a fe, Señor

- Sé amigo da vida, deféndeala, vívea, cóidaa, compárteala, agradéceala.
- Achégate a Xesús, faite o seu amigo, fórmate e pídelo que a túa fe sexa máis firme e profunda.
- Sobre todo, fe, Verbo Divino 2018, reflexión:
<https://www.youtube.com/watch?v=QgLFRqHORE4>
- As cinco eses, Verbo Divino 2021, reflexión:
https://www.youtube.com/watch?v=mbtZPGaH_zs

LECTURAS

SABEDORÍA 1, 13-15; 2, 23-24: *Por envexa do demo entrou a morte no mundo.*

SALMO 29: *Enxalzareite, Señor, porque libraches.*

2 CORINTIOS 8, 7. 9. 13-15: *A vosa abundancia remedia a carencia dos irmáns pobres.*

MARCOS 5, 21-24. 35b-43: *Contigo falo, nena, levántate.*

Narrador: Naquel tempo, Xesús atravesou de novo en barca á outra beira, reuniúselles moita xente ao seu redor e quedou xunto ao mar. Achegouse un xefe da sinagoga, que se chamaba Xairo, e, ao velo, botouse aos seus pés, rogándolle con insistencia:

Xairo: -«*A miña nena está nas últimas; ven, impón as mans sobre ela, para que se cure e viva*».

Narrador: Foise con el e seguía moita xente que o apertaba. Había unha muller que padecía fluxos de sangue desde había doce anos. Sufrira moito a mans dos médicos e gastou niso toda a súa fortuna; pero, no canto de mellorar, púxose peor. Oíu falar de Xesús e, achegándose por detrás, entre a xente, tocoulle o manto, pensando: “Con só tocarlle o manto curarei”. Inmediatamente secouse a fonte das súas hemorraxias e notou que o seu corpo estaba curado. Xesús, notando que saíra forza del, volveuse enseguida, no medio da xente e preguntaba:

Xesús: -“*Quen me tocou o manto?*”.

Narrador: Os discípulos contestábanlle:

Discípulos: -“*Ves como te aperta a xente e preguntas: Quen me tocou o manto?*”.

Narrador: El seguía mirando ao redor, para ver quen fixera isto. A muller achegouse asustada e temerosa, ao comprender o

que lle ocorreu, botóuselle aos pés e confesoulle toda a verdade. El díxolle:

Xesús: -*“Filla, a túa fe salvoute. Vaite en paz e queda curada da túa enfermidade”*.

Narrador: Aínda estaba falando, cando chegaron de casa do xefe da sinagoga para dicirlle:

Servidores: «A túa filla morreu. Para que molestar máis o mestre».

Narrador: Xesús alcanzou a oír o que falaban e díxolle ao xefe da sinagoga:

Xesús: -«**Non temas; basta que teñas fe**».

Narrador: Non permitiu que o acompañase ninguén, máis que Pedro, Santiago e Xoán, o irmán de Santiago. Chegan a casa do xefe da sinagoga e atopa o alboroto dos que choraban e lamentábanse a gritos e logo de entrar díxolles:

Xesús: -«Que estrépito e que choros son estes? A nena non está morta; está durmida».

Narrador: Ríanse del. Pero el botounos fóra a todos e, co pai e a nai da nena e os seus acompañantes, entrou onde estaba a nena, colleuna da man e díxolle:

Xesús: -«Talitha qumi» (que significa: «**Contigo falo, nena, levántate**»).

Narrador: A nena levantouse inmediatamente e botou a andar; tiña doce anos. E quedaron fóra de si cheos de estupor. Insistiulles en que ninguén se decatase; e díxolles que desen para comer á nena.

Palabra do Señor.

(Narrador-Xairo-Xesús-Servidores-Discípulos)